

del er at tillade elselskaberne at finansiere tekniske elbesparelser i erhvervslivet og i den offentlige sektor. Hermed stilles besparelser og kapacitetsudbygning mere lige, idet elselskaberne kan investere midler i besparelser som et alternativ til udbygning. En sådan ordning vil fjerne en af de store skævheder i den danske energisektor.

Elselskaberne skal forpligtes til at støtte og finansiere omlægning fra elvarme til andre forsyningssystemer.

Det er ofte fordelagtigt at producere elektricitet dér, hvor der er behov for varme. Samtidig produktion af el og varme kan give en brændselsudnyttelse, der er langt bedre end produktion af el alene.

Derfor må det sikres, at samtidig produktion af el og varme uden for elværkernes regi får samme vilkår, hvad angår finansiering og effektbetaling, som gælder for de store kraftværker.

Elselskaberne skal derfor pålægges, at henlægges til nye kraftværker eller renovering af gamle skal bruges, hvor det samfundsøkonomisk er bedst. Er dette uden for elværksregi, må elselskaberne tilbyde finansiering på samme vilkår, som gælder inden for elsektoren. Den samfundsøkonomiske vurdering skal tage hensyn til de miljømæssige forskelle på de forskellige alternativer.

ad 4. Mærkning m.v. af elforbrugende apparater

Der er ofte meget stor forskel på ellers sammenlignelige elapparaters energiforbrug. F.eks. bruger det af DTH udviklede og af en dansk virksomhed markedsførte køleskab mindre end halvt så meget el som gennemsnittet for nye køleskabe. Tilsvarende kan lavenergi-pærer af lysstofypen give samme lysudbytte med kun en femtedel af elforbruget for traditionelle glødelamper.

Ofte er elapparater med lavt energiforbrug dyrere i indkøb, men billigst set over en årrække på grund af det lavere forbrug. Men det er næsten umuligt for ikke-sagkyndige forbrugere at sammenligne energiforbrug og privatøkonomi for forskellige apparater.

Derfor foreslås indført obligatorisk mærkning af apparater med årligt kWh-forbrug ved normalt brug. Desuden skal de enkelte apparater tydeligt og pædagogisk klassificeres efter relativ effektivitet. Endvidere skal betegnelsen »lavenergi« kun kunne anvendes for de mest effektive apparater. Endelig skal energiklassen angives i forbindelse med annoncering. Klassificeringen skal løbende ajourføres for at motivere udvikling og markedsføring af stadig mere energieffektive apparater.

Som tidligere nævnt skal elselskaberne have medansvar for, at besparelspotentialet udnyttes. Elselskaberne skal derfor kunne rådgive om de mest energieffektive apparater og f.eks. gennem tilskud kunne opmuntre og stimulere forbrugerne til at anskaffe de mest energieffektive apparater (i stil med SEAS m.fl.s uddeling af lavenergi-pærer), begrundet i sparet kapacitetsudbygning.

ad 5. Besparelser i den offentlige sektor

Det er vigtigt, at det offentlige viser et godt eksempel ved at gennemføre energibesparende foranstaltninger. Der skal derfor pålægges alle offentligt ejede bygninger i kollektivt forsynede områder tilslutningspligt.

Desuden skal der udarbejdes en el og varmesynsrapport for alle offentligt ejede bygninger. Heri skal der foretages en beregning af rentabiliteten af relevante energibesparende investeringer.

På baggrund af el- og varmesynsrapporten pålægges ejeren at gennemføre energibesparende investeringer med en tilbagebetalingstid, der fastlægges ud fra besparelsesområdet (elbesparelser, efterisolering af bygninger osv.) på f.eks. 5 år for elbesparelser. Senere kan kravene skærpes.

For at skabe basis for de nævnte investeringer gives mulighed for finansiering uden for de sædvanlige lånerammer.

Der indføres sanktionsforanstaltninger over for ejere af offentlige bygninger, som ikke inden for en nærmere fastsat frist får udarbejdet el- og varmesynsrapport og efterfølgende foretager de ovennævnte energibesparende investeringer.